

Orig: E - Kapo 9/2B

I:

G Hmi C Emi C D

1. Víš, až budu vstávat ráno, sny budou zamčený, pomalu svítá na obzoru
 G Hmi C Emi C D
 Nechám zas rozestláno, a znova píšu zlomenou tužkou z Koh-i-nooru

R:

Emi G
 Že byla jsi nesmírně divoká, jak jarní řeka
 Emi G
 Ten proud mě strhával s sebou, jak vodopád
 Emi G
 a pramen, v němž jsme se topili už nepřítéká
 D Emi G
 Dávno už nemá spád, voda v něm zůstala stát

2. Zdáš se mi stále tak živá, ve snech se vracíš
 Emi C D

a já tě z hlavy vymazat chtěl
 G Hmi C Emi C D
 Snídám antidepresiva, chvíli se ztrácíš, ale já stejně nezapomněl

R:

Emi G
 Že byla jsi nesmírně divoká, jak jarní řeka
 Emi G
 Ten proud mě strhával s sebou, jak vodopád
 Emi G
 a pramen, v němž jsme se topili už nepřítéká
 D Emi G
 Dávno už nemá spád, voda v něm zůstala stát

3. Kdo ví, komu dáváš svou něhu mlčky bez nadějí, já naši láhev dopíjím sám
 G Hmi C Emi C D
 Každý půjdem ke svému břehu, teď připíjím lásce,
 Emi C D
 jen škoda, že in memoriam

R:

Emi G
 Že byla jsi nesmírně divoká, jak jarní řeka
 Emi G
 Ten proud mě strhával s sebou, jak vodopád
 Emi G
 a pramen, v němž jsme se topili už nepřítéká
 D Emi G
 Dávno už nemá spád, voda v něm zůstala stát

O:

G Hmi C Emi C G